

ІІа. Видѣвшe же, иже вѣхъ съ нимъ, бывалоe, рѣша
ѣмъ: Гдѣ, аще оударимъ ножемъ;

ІІ. И оудари единъ нѣкій ѿ нихъ архіерѣова раба, и
оуризва ємъ оуко десноe.

ІІа. Свѣтлѣвъ же Іисъ рече: вѣстѣвите до сего: и кос-
нѣвса оуха єго, искѣли єго.

ІІв. Рече же Іисъ ко пришедшымъ на ны архіерѣвмъ и
воеводамъ церквнымъ и старцемъ: іако на разбойника ли
изъдѣсте со брѣжемъ и дрекоми іати мѧ;

ІІг. По всѧ дні, сѹшъ мѣ съ вами въ церкви, не про-
стросте рѣки на мѧ. но се єсть вѣша година, и областъ
тѣмнаa.

ІІд. Ёмше же єго ведоша, и введоша єго во дворъ архіе-
реовъ. Пётръ же во сїдѣ идаше издалѣча.

ІІе. Возгнѣшишъ же ѿгнь посредѣ дворъ, и вкѣпѣ
сѣдашъ имъ, сѣдаше Пётръ посредѣ ихъ.

ІІс. Оузвѣши же єго рабына иѣкала сѣдашала при
свѣтѣ, и воззрѣши на ны, рече: и сей съ нимъ еѣ.

ІІз. Щи же ѿвѣржеса єго, глагола: жено, не знлю єго.

ІІи. И помалѣ драгій видѣвъ єго, рече: и ты ѿ нихъ єси.
Пётръ же рече: человѣче, иѣсъ.

ІІа. И мимошѣвъ іако часъ единомъ, ии изъкій крѣ-
плашеса глагола: войстини и сей съ нимъ еѣ: ибо Галі-
леинъ єсть.

ІІз. Рече же Пётръ: человѣче, не вѣмъ, єже глаголеши. и
збѣе, єшѣ глаголюшъ ємъ, возгласи пѣтель.

ІІа. И ѿбрѣши Гдѣ воззрѣ на Пётръ: и поманѣ Пётръ
слово Гдѣ, іакоже рече ємъ, іако прѣждѣ даже пѣтель не
возгласитъ, ѿвѣржешиса менѣ трикраты.

ІІв. И изшѣдъ вонъ плакаса горько.

ІІг. И мѣжіе держаліи Іисъ, ругахъса ємъ вїюще: